

Publicerad 2016-11-04 14:29 av Lillith

Att avgiftas från dig

Det är som vilken avgiftning som helst...

Omöjligt att svälja det som är hårdare än vatten

Otänkbart att tro att nyansera runt mig

kan klarna

Någonsin igen,

Fullständigt barockt att ens tänka tanken att

få en enda skrattrynka till

... synd.

Jag gillar mina skrattrynkor.

Luften smakar ruttet

Andetagen förgör mig

och inget mer än

vissheten om att tiden

inte är evig

Tröstar.

Jo, det tröstar.

Ögonen verkar ha bytt färg.

Jag ser mig inte längre i dem.

De klär mig inte längre.

Ännu mer synd eftersom jag älskar mina ögon

och glittret jag ibland känner i dem.

Så lång tid.

Så mycket hopp.

Så ofattbart mycket vilja.

Blev till damm.

Alltihop.

Bara damm.

... och så några timmar av hat.

Men jag hatar dig inte.
Du hatar inte heller mig.

Vi båda hatar varandra när vi inte får älska.
Så har det alltid varit.

Vi byter snabbt.
För kärleken gör ont.
Hatet gör det lättare.

Ledsenheten ska inte få finnas.
Nej, hata på istället.

Det är som vilken avgiftning som helst...

Giftet - som var vi.
Serumet - som är hat.
Flykten - som lindring

och till sist...

... förnekelse och förträngning
som bot för allt som inte kunde
giftas bort.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lillith med Poeter.se id #64019 innehar upphovsrätten